

РЕШЕНИЕ

№ 4646

гр. София, 07.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 13.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **13858** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 84, ал. 4 и чл. 78, ал. 5 от Закона за убежището и бежанците.

Образувано е по жалба от Р. С. М. – лице без гражданство, роден в С., против издадено от председателя на Държавна агенция за бежанците РЕШЕНИЕ № 6586/14.11.2019 г., с което е отнет предоставеният на чужденеца с Решение № 737/05.02.2014 г. хуманитарен статут в Република България.

Жалбоподателят лично и с помощта на упълномощен адвокат: поддържа жалбата; представя заверени преписи на писмени доказателства, приети без оспорване от страна на ответника; не претендира възстановяване на разноски за водене на делото. С жалбата се твърди процесуална и материална незаконосъобразност на оспорваното решение.

Ответникът, чрез упълномощен юрисконсулт оспорва жалбата, като излага мотивирано становище за нейната неоснователност и не заявява претенция за юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за недоказаност на обжалването.

Съдът изиска и прие съдържащите се в адм. дело № 2584/2018 г. и съставляващи класифицирана информация с ниво „поверително“ писмени доказателства, а именно: предложения от Специализирана дирекция „Т“ в Държавна агенция „Национална сигурност“, съответно от 05.06.2017 г., 19.06.2017 г., 20.07.2017 г., за експулсиране на

Р. Сърие М. и налагане забрана за влизане в РБ, за срок от пет години.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като съобрази писмените доказателства и доводите на страните, приема следното.

С Решение № 737/05.02.2014 г. председателят на ДАБ е предоставил на Р. Сърие М. хуманитарен статут в Република България. Като се позовал на издадени от председателя на ДА „Национална сигурност“ заповеди, №№ 3-1496/05.06.2017 г., 3-1701/22.06.2017 г. и 3-2012/20.07.2017 г. за наложени на чужденеца ПАМ „отнемане на правото на пребиваване“, „забрана за влизане в Република България“ за срок от пет години и „експулсиране“, с Решение № 17376/12.12.2017 г. председателят на ДАБ отнел предоставения хуманитарен статут. Решението е отменено с Решение № 4541/04.07.2018 г. на Административен съд София - град, по адм. дело № 2584/2018 г., влязло в сила на 18.02.2019 г., след като е потвърдено с решение от същата дата, от състав на ВАС, по адм. дело № С-45/2018 г. От мотивите и диспозитива на Решение № 4541/04.07.2018 г., по адм. дело № 2584/2018 г. се установява, че Съдът: е отменил решението на председателя на ДАБ - Решение № 17376/12.12.2017 г., без да изпрати преписката на административния орган, за ново произнасяне; решението за отнемане на хуманитарния статут е отменено на т. нар. „процесуални основания“ – ограничаване правото на чужденеца да участва в административното производство, поради ненадлежащото му уведомяване за това производство; Съдът е изложил и мотиви за материалноправна незаконосъобразност на решението за отнемане на статута, приемайки, че: „председателят на ДАБ не е бил обвързан непременно със становището на ДА „Национална сигурност“ и е дължал „самостоятелно да извърши преценка за наличието на материалноправното основание по чл. 12, ал. 2, б. “а“ ЗУБ и чл. 14, ал. 4, б. “а“ от Директива 2011/95/ЕС за отнемане на хуманитарния статут – когато са налице разумни основания лицето да бъде разглеждано като заплаха за сигурността на държавата-членка, в която се намира; не е изключено след преценка на всички релевантни обстоятелства да се констатира, че даден кандидат представлява действителна, настояща и достатъчно сериозна заплаха за националната сигурност или обществения ред, поради наличието на убедителни данни, че той възнамерява да извърши подобно деяние, но предложенията на на ДА „НС“, послужили като основание за налагане на ПАМ по ЗЧРБ не съдържат подобни убедителни данни и конкретика, във връзка с личното поведение на чужденеца, даващи основание да се приеме, че същият представлява заплаха за националната сигурност“; необосновано с доказателства е свързването на Р. М. с М. Д. Ю., извършил самоубийствен атентат в [населено място], Германия на 24.07.2016 г.; не се сочат доказателства, че чужденецът е свързан лично с набиране, организиране, транспортиране или снабдяване с оборудване на лица, пътуващи до държава, различна от тази, в която пребивават или на която са граждани, с цел да извършат, планират или подготвят терористични актове“; липсват данни за образувано наказателно производство срещу лицето, което да е индиция, че с личното си поведение чужденецът поставя в опасност националната сигурност“.

Касационният съд, оставяйки в сила Решение № 4541/04.07.2018 г. на АССГ, с Решение № 8/18.02.2019 г., по адм. дело № С-45/2018 г. не е взел отношение по мотивите на първоинстанционния съд и за материална незаконосъобразност на Решение № 17376/12.12.2017 г., за отнемане статута на Р. Сърие М.. В решението на касационния съд също липсват изрични указания към административния орган, присъщи за случаите, когато на основание чл. 173, ал. 2, вр. ал. 1 АПК Съдът изпраща

обратно административната преписка за ново произнасяне. Настоящият съдебен състав обаче приема, че ответникът се е съобразил със съдебните решения, досежно уведомяването на чужденеца за производството (второ поред), свързано с постановяване на Решение № 6586/14.11.2019 г. В тази връзка Съдът счита, че първоначално образуваното административно производство е приключило с издаването на Решение № 17376/12.12.2017 г. (отменено). Второто решение за отнемане статута (процесното) е започнало по инициатива на председателя на ДАБ (арг. чл. 24, ал. 1 АПК). Освен това Съдът по настоящото дело не счита, че е обвързан от цитираните мотиви на АССГ за материална незаконосъобразност на първото решение за отнемане на статута, понеже задължението по чл. 297 ГПК не касае мотивите на съдебно решение.

По настоящото дело ответникът, освен на съдържащите се в адм. дело № 2584/2018 г. и съставляващи класифицирана информация писмени доказателства (предложения от Специализирана дирекция „Т“ в Държавна агенция „Национална сигурност“, съответно от 05.06.2017 г., 19.06.2017 г., 20.07.2017 г., за експулсиране на Р. Сърие М. и налагане забрана за влизане в РБ, за срок от пет години) се позовава и на нови обстоятелства: удостоверение от ВАС, от 10.09.2018 г. (л. 15), според което наложените на Р. Сърие М. три ПАМ са потвърдени от касационния съд, с Решение № 8-7/18.07.2018 г., по адм. дело № С-47/2017 г.; писмо, рег. № УП 7036/30.07.2019 г. (л. 37) от директора на Специализирана дирекция „М“, при ДА „НС“, с което е потвърдено становището, че чужденецът представлява заплахата за националната сигурност на РБ.

Разпоредбата на чл. 17, ал. 4 ЗУБ дава възможност на председателя на ДАБ (чл. 48, ал. 1, т. 1 ЗУБ) да отнеме предоставен хуманитарен статут, когато по отношение на чужденеца се установи наличието на основание по чл. 12, ал. 2 или чл. 13, ал. 1, т. 6 и 7. Предпоставките на чл. 12, ал. 2 ЗУБ обвързват отнемането на хуманитарен статут, на чужденец, за когото: има сериозни основания да се предполага, че е извършил някое от деянията по ал. 1, т. 1 и 3 („деяние, което съгласно българските закони и международните договори, по които Република България е страна, е определено като военно престъпление или като престъпление против мира и човечеството; за когото има сериозни основания да се предполага, че извършва, подбужда, подпомага, участва в обучение или приготвяне за извършване на действия, противоречащи на целите и принципите на Организацията на обединените нации (ООН), уредени в Преамбюла и в чл. 1 и 2 от Хартата на ООН, както и в резолюциите ѝ, относно мерките за борба с международния тероризъм“); има сериозни основания да се предполага, че е извършил тежко престъпление; който е извършил извън територията на Република България престъпление, за което българският закон предвижда наказание лишаване от свобода, и е напуснал държавата си по произход единствено с цел да избегне наказателното преследване, освен ако това преследване застрашава живота му или е нечовешко или унижително; има сериозни основания да се предполага, че представлява заплахата за обществото или за националната сигурност. Макар в Решение № 6586/14.11.2019 г. председателят на ДАБ да е посочил най-общо чл. 12, ал. 2 ЗУБ, от мотивите му е ясно, че отнемането на хуманитарния статут е на основание чл. 17, ал. 4, вр. чл. 12, ал. 2, т. 4 ЗУБ. С оглед на това не е нарушено правото на чужденеца да разбере причините, поради които се отнема статута му и да организира адекватно защитата си – нещо, което е сторил ефективно, посредством ангажирането на компетентен адвокат. Съдът споделя изводите на ответника, които са съобразени с

наличните писмени доказателства (включително съставляващите класифицирана информация), касаещи личността и дейността (поведението) на Р. Сърие М.. На лице са „разумни основания“, по смисъла на чл. 14, ал. 4, б. „а“ от Директива 2011/95/ЕС лицето да бъде разглеждано като заплаха за сигурността на РБ.

Административното производство, свързано с издаването на процесното решение е проведено след съобразяване с процесуалните изисквания за това (чл. 78, ал. 1, ал. 2, ал. 3, ал. 5 ЗУБ) АПК). Решение № 6586/14.11.2019 г. на председателя на Държавна агенция за бежанците, при МС е материално правилно и законосъобразно, понеже: е издадено от компетентен административен орган, който се е съобразил с коментираните по – горе процесуални норми и правилно е приложил относимите за случая материални такива.

Водим от горното, Административен Съд С. – град, 14^{-ти} състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от Р. С. М. – лице без гражданство, роден в С., против издадено от председателя на Държавна агенция за бежанците РЕШЕНИЕ № 6586/14.11.2019 г., с което е отнет предоставеният на чужденеца с Решение № 737/05.02.2014 г. хуманитарен статут в Република България.

Съдебното решение подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: